

[Askjær Jørgensen]

snak, der har været. Når vi har så stor en udlandsgæld, som vi har, ville det selvfølgelig være fuldstændig urimeligt at devaluere. Det er godt, at regeringen har stået fast, for finanskrebsene har åbenbart haft tillid til regeringen, sådan at presset er afdæmpet. Vi er enige i den linje, man har kørt dér, og har hermed kvitteret for det.

I stedet for at kritisere, at vi har de store udlandslån – det har vi ofte gjort her – vil jeg prøve at fritte finansministeren ud om nogle principielle ting. Jeg har før angrebet betragningen om, at man skulle tvinge de private erhvervsdrivende til at optage masser af udlandslån via rentepolitikken, men det har tidligere socialdemokratiske ministre afvist at gå ind på. Vi mener, det er helt forkert at animere danske erhvervsvirksomheder til at optage udlandslån for at få valutakassen fyldt op. Hvis man styrer dette samfund så dårligt, at vi er nødt til at optage udlandslån for at få penge i valutakassen, må det være statens opgave 100 pct. Hvis man kan tage lånene hjem i større puljer, må der klart være en rentegevinst i forhold til at lade erhvervslivet betale pengeinstitutterne for at hente de mange småslatter hjem. Jeg er meget interesseret i at høre, hvordan den nye regering ser på det.

Hvis det var staten, der fuldt og helt overtog udlandslånene, kunne vi slippe for alle de voldsomme kurstab, det private erhvervsliv har lidt. Det er helt givet, at mindst 50.000, måske 75.000 af dem, socialdemokraterne har gjort arbejdsløse, netop er blevet det ved, at de har lokket erhvervslivet til at optage udlandslån, og ved de deraf følgende mægtige kurstab. Det er nok en af de mest ondsksfulde måder at lukke virksomheder på, socialdemokratiet her lancerede.

Om de indenlandske lån kan vi sige, at de skyldes de partier, der har vedtaget nogle finanslove, som har været helt uforsvarlige. Det har vi dokumenteret og sagt forud. Nu erkender alle, at vi har ret i, at de var uforsvarlige, fordi regeringen, socialdemokratiet og alle siger, at vi har et helt utilstedelig højt underskud. Når de siger det, har alle erkendt, at vi havde ret, da vi sagde, at de finanslove, vi har vedtaget, var helt, helt forkerte. Det fylder ganske vist ikke meget i tegnebogen at få ret, men der er i hvert fald ingen, der er i stand til i dag at påvise andet, end at vi har haft ret, når vi har sagt, at de

finanslove, man har vedtaget den sidste halve snes år, har været drønende uforsvarlige. Nu ligger man, som man har redet, og det er der ingen grund til at vi skal tage medansvar for finansieringen af. Det har vi heller ikke til hensigt. Der er dog den smule sympatisk tilbage hos socialdemokratiet, at det føler sig forpligtet til at tage medansvar for disse gevaldige bemyndigelser; det ville også være helt urimeligt, hvis ikke det gjorde det. Der er ingen fare for, at fremskridtspartiet stemmer ja til at sælge statsobligationer for 100 mia kr. Det ville dog være for groft. Vi kan nemt anvise besparelser, så det beløb kan mere end halveres.

Bente Juncker (CD):

Da CDs finanspolitiske ordfører ikke kan være til stede, skal jeg kort på CDs vegne give tilslutning til bemyndigelsen til optagelsen af inden- og udenlandske statslån.

Anne Grete Holmsgård (VS):

VS stemmer imod optagelsen af såvel de indenlandske som de udenlandske lån. For en nærmere redegørelse vil jeg henvise til, hvad vi tidligere har sagt i lignende sager.

Arne Bjerregaard (KrF):

Det er da beklagelige lovforslag, men vores underskud kan ikke bortforklares, og det skal jo dækkes. Derfor kan vi lige så godt give bemyndigelse til hele beløbet på én gang i stedet for, som vi tidligere har gjort, i små blokke. Derfor må vi sige fra kristeligt folkepartis side, at vi kan støtte begge forslag, da de er en simpel nødvendighed.

Finansministeren (Christophersen):

Jeg takker for den meget store tilslutning, der er givet til de to lovforslag. Det glæder mig selvfølgelig, at ordføreren for partiet venstre fastholdt, at der stadig var en betydelig grad af tillid til finansministerens person. Nu er det jo ikke mig rent personligt, der skal forvalte disse ganske betydelige midler, men derfor glæder det alligevel.

Der er blevet nævnt nogle problemer. Fru Ingerlise Koefoed havde med interesse fulgt en TV-udsendelse fra venstres landsmøde. Det har jeg ikke engang selv haft lejlighed til, men jeg kunne forstå, at fru Ingerlise Koefoed var noget forundret over, at økono-